

Regresszió a sokaságban: a feladat megfogalmazása, megoldása és modellminősítés

Ferenci Tamás
tamas.ferenci@medstat.hu

Utoljára frissítve: 2023. május 9.

Tartalom

- 1 Út a regressziós modellekhez
- 2 Regresszió a sokaságban
- 3 Az optimális sokasági regresszió
- 4 Modellminősítés a sokasági regresszióban

Tartalom

- 1 Út a regressziós modellekhez
- 2 Regresszió a sokaságban
- 3 Az optimális sokasági regresszió
- 4 Modellminősítés a sokasági regresszióban

Jelölésrendszer

- Az eddigi példákból is látható, hogy van egy változó, aminek az alakulását le kívánjuk írni, amit modellezni akarunk, ennek neve **eredményváltozó** (vagy függő változó, angolul response), jele Y
- És vannak változók, amikkel le akarjuk az eredményváltozót írni, amikkel modellezünk, ezek nevei **magyarázó változók** (vagy független változók, angolul predictor), jelük X_i ($i = 1, 2, \dots, k$)
- Az eredményváltozó a vizsgált kimenet, a magyarázó változók az azt – potenciálisan – befolyásoló tényezők (tehát a fontos, vizsgált változók és a – potenciális – confounderek egyaránt)

Jelölésrendszer

- Az eddigi példákból is látható, hogy van egy változó, aminek az alakulását le kívánjuk írni, amit modellezni akarunk, ennek neve **eredményváltozó** (vagy függő változó, angolul response), jele Y
- És vannak változók, amikkel le akarjuk az eredményváltozót írni, amikkel modellezünk, ezek nevei **magyarázó változók** (vagy független változók, angolul predictor), jelük X_i ($i = 1, 2, \dots, k$)
- Az eredményváltozó a vizsgált kimenet, a magyarázó változók az azt – potenciálisan – befolyásoló tényezők (tehát a fontos, vizsgált változók és a – potenciális – confounderek egyaránt)

Jelölésrendszer

- Az eddigi példákból is látható, hogy van egy változó, aminek az alakulását le kívánjuk írni, amit modellezni akarunk, ennek neve **eredményváltozó** (vagy függő változó, angolul response), jele Y
- És vannak változók, amikkel le akarjuk az eredményváltozót írni, amikkel modellezünk, ezek nevei **magyarázó változók** (vagy független változók, angolul predictor), jelük X_i ($i = 1, 2, \dots, k$)
- Az eredményváltozó a vizsgált kimenet, a magyarázó változók az azt – potenciálisan – befolyásoló tényezők (tehát a fontos, vizsgált változók és a – potenciális – confounderek egyaránt)

Kitérő: szimultaneitás

- Látszik, hogy eredményváltozóból csak egyet engedünk meg
- Ha több lenne, akkor legfeljebb külön-külön foglalkozunk mindegyikkel – mondhatjuk első ránézésre
- Ez nem igaz azonban akkor, ha változók *kölcsönösen* hatnak egymásra
- Például nem csak a rendőri erők létszáma hat a bűnözésre (jó esetben...), hanem fordítva is, hiszen a múltbeli bűnözési adatok számítanak a rendőri vezetésnek akkor, amikor határoz a rendőri erők telepítéséről
- Ez a **szimultaneitás** problémája
- Most nem foglalkozunk vele (többegyenletes ökonometria, szimultán modellek fedőnevek alatt lehet vele találkozni)

Kitérő: szimultaneitás

- Látszik, hogy eredményváltozóból csak egyet engedünk meg
- Ha több lenne, akkor legfeljebb külön-külön foglalkozunk mindegyikkel – mondhatjuk első ránézésre
- Ez nem igaz azonban akkor, ha változók *kölcsönösen* hatnak egymásra
- Például nem csak a rendőri erők létszáma hat a bűnözésre (jó esetben...), hanem fordítva is, hiszen a múltbeli bűnözési adatok számítanak a rendőri vezetésnek akkor, amikor határoz a rendőri erők telepítéséről
- Ez a **szimultaneitás** problémája
- Most nem foglalkozunk vele (többegyenletes ökonometria, szimultán modellek fedőnevek alatt lehet vele találkozni)

Kitérő: szimultaneitás

- Látszik, hogy eredményváltozóból csak egyet engedünk meg
- Ha több lenne, akkor legfeljebb külön-külön foglalkozunk mindegyikkel – mondhatjuk első ránézésre
- Ez nem igaz azonban akkor, ha változók *kölcsönösen* hatnak egymásra
- Például nem csak a rendőri erők létszáma hat a bűnözésre (jó esetben...), hanem fordítva is, hiszen a múltbeli bűnözési adatok számítanak a rendőri vezetésnek akkor, amikor határoz a rendőri erők telepítéséről
- Ez a **szimultaneitás** problémája
- Most nem foglalkozunk vele (többegyenletes ökonometria, szimultán modellek fedőnevek alatt lehet vele találkozni)

Kitérő: szimultaneitás

- Látszik, hogy eredményváltozóból csak egyet engedünk meg
- Ha több lenne, akkor legfeljebb külön-külön foglalkozunk mindegyikkel – mondhatjuk első ránézésre
- Ez nem igaz azonban akkor, ha változók *kölcsönösen* hatnak egymásra
- Például nem csak a rendőri erők létszáma hat a bűnözésre (jó esetben...), hanem fordítva is, hiszen a múltbeli bűnözési adatok számítanak a rendőri vezetésnek akkor, amikor határoz a rendőri erők telepítéséről
- Ez a **szimultaneitás** problémája
- Most nem foglalkozunk vele (többegyenletes ökonometria, szimultán modellek fedőnevek alatt lehet vele találkozni)

Kitérő: szimultaneitás

- Látszik, hogy eredményváltozóból csak egyet engedünk meg
- Ha több lenne, akkor legfeljebb külön-külön foglalkozunk mindegyikkel – mondhatjuk első ránézésre
- Ez nem igaz azonban akkor, ha változók *kölcsönösen* hatnak egymásra
- Például nem csak a rendőri erők létszáma hat a bűnözésre (jó esetben...), hanem fordítva is, hiszen a múltbeli bűnözési adatok számítanak a rendőri vezetésnek akkor, amikor határoz a rendőri erők telepítéséről
- Ez a **szimultaneitás** problémája
- Most nem foglalkozunk vele (többegyenletes ökonometria, szimultán modellek fedőnevek alatt lehet vele találkozni)

Kitérő: szimultaneitás

- Látszik, hogy eredményváltozóból csak egyet engedünk meg
- Ha több lenne, akkor legfeljebb külön-külön foglalkozunk mindegyikkel – mondhatjuk első ránézésre
- Ez nem igaz azonban akkor, ha változók *kölcsönösen* hatnak egymásra
- Például nem csak a rendőri erők létszáma hat a bűnözésre (jó esetben...), hanem fordítva is, hiszen a múltbeli bűnözési adatok számítanak a rendőri vezetésnek akkor, amikor határoz a rendőri erők telepítéséről
- Ez a **szimultaneitás** problémája
- Most nem foglalkozunk vele (többegyenletes ökonometria, szimultán modellek fedőnevek alatt lehet vele találkozni)

Útban a regressziós modellek felé

- Az X -ek hatnak az Y -ra... ezt kellene megragadni matematikailag!
- De hát erre ismerünk egy jó matematikai objektumot, ami pont ezt írja le:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k)$$

- A későbbiekben erre azt fogjuk mondani, hogy ez egy statisztikai modell
- Nehéz lenne vitatkozni ennek az általánosságával, csak épp...

Útban a regressziós modellek felé

- Az X -ek hatnak az Y -ra... ezt kellene megragadni matematikailag!
- De hát erre ismerünk egy jó matematikai objektumot, ami pont ezt írja le:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k)$$

- A későbbiekben erre azt fogjuk mondani, hogy ez egy statisztikai modell
- Nehéz lenne vitatkozni ennek az általánosságával, csak épp...

Útban a regressziós modellek felé

- Az X -ek hatnak az Y -ra... ezt kellene megragadni matematikailag!
- De hát erre ismerünk egy jó matematikai objektumot, ami pont ezt írja le:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k)$$

- A későbbiekben erre azt fogjuk mondani, hogy ez egy statisztikai modell
- Nehéz lenne vitatkozni ennek az általánosságával, csak épp...

Útban a regressziós modellek felé

- Az X -ek hatnak az Y -ra... ezt kellene megragadni matematikailag!
- De hát erre ismerünk egy jó matematikai objektumot, ami pont ezt írja le:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k)$$

- A későbbiekben erre azt fogjuk mondani, hogy ez egy statisztikai modell
- Nehéz lenne vitatkozni ennek az általánosságával, csak épp...

Sztochasztikusság

- A fő probléma, hogy a modell azt feltételezi, hogy az Y és az X -ek kapcsolata *determinisztikus*
- Szinte teljesen mindegy is, hogy mi az Y és mik az X -ek, hogy mi a vizsgált probléma, a társadalmi-gazdasági jelenségek vizsgálata kapcsán lényegében általánosan kijelenthető, hogy ez irreális
- Egy középiskolai fizika-kísérletben ez lehet jó közelítés (megj.: igazából ott sem, mert vannak mérési hibák – legfeljebb elhanyagoljuk őket), de itt szinte kizárt, hogy *függvényyszerű* módon meghatározzák a magyarázó változók az eredményváltozót
- A valódi modell **sztochasztikus** kell legyen:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k) + \varepsilon$$

- Rövid jelölésként az X -eket gyakran egy vektorba vonjuk össze: $Y = f(\underline{X}) + \varepsilon$
- Az ilyen f -et hívjuk (sokasági) **regressziófüggvénynek**
- ε neve: hiba

Sztochasztikusság

- A fő probléma, hogy a modell azt feltételezi, hogy az Y és az X -ek kapcsolata *determinisztikus*
- Szinte teljesen mindegy is, hogy mi az Y és mik az X -ek, hogy mi a vizsgált probléma, a társadalmi-gazdasági jelenségek vizsgálata kapcsán lényegében általánosan kijelenthető, hogy ez irreális
- Egy középiskolai fizika-kísérletben ez lehet jó közelítés (megj.: igazából ott sem, mert vannak mérési hibák – legfeljebb elhanyagoljuk őket), de itt szinte kizárt, hogy *függvényyszerű* módon meghatározzák a magyarázó változók az eredményváltozót
- A valódi modell **sztochasztikus** kell legyen:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k) + \varepsilon$$

- Rövid jelölésként az X -eket gyakran egy vektorba vonjuk össze: $Y = f(\underline{X}) + \varepsilon$
- Az ilyen f -et hívjuk (sokasági) **regressziófüggvénynek**
- ε neve: hiba

Sztochasztikusság

- A fő probléma, hogy a modell azt feltételezi, hogy az Y és az X -ek kapcsolata *determinisztikus*
- Szinte teljesen mindegy is, hogy mi az Y és mik az X -ek, hogy mi a vizsgált probléma, a társadalmi-gazdasági jelenségek vizsgálata kapcsán lényegében általánosan kijelenthető, hogy ez irreális
- Egy középiskolai fizika-kísérletben ez lehet jó közelítés (megj.: igazából ott sem, mert vannak mérési hibák – legfeljebb elhanyagoljuk őket), de itt szinte kizárt, hogy *függvényyszerű* módon meghatározzák a magyarázó változók az eredményváltozót
- A valódi modell **sztochasztikus** kell legyen:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k) + \varepsilon$$

- Rövid jelölésként az X -eket gyakran egy vektorba vonjuk össze: $Y = f(\underline{X}) + \varepsilon$
- Az ilyen f -et hívjuk (sokasági) **regressziófüggvénynek**
- ε neve: hiba

Sztochasztikusság

- A fő probléma, hogy a modell azt feltételezi, hogy az Y és az X -ek kapcsolata *determinisztikus*
- Szinte teljesen mindegy is, hogy mi az Y és mik az X -ek, hogy mi a vizsgált probléma, a társadalmi-gazdasági jelenségek vizsgálata kapcsán lényegében általánosan kijelenthető, hogy ez irreális
- Egy középiskolai fizika-kísérletben ez lehet jó közelítés (megj.: igazából ott sem, mert vannak mérési hibák – legfeljebb elhanyagoljuk őket), de itt szinte kizárt, hogy *függvényszerű* módon meghatározzák a magyarázó változók az eredményváltozót
- A valódi modell **sztochasztikus** kell legyen:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k) + \varepsilon$$

- Rövid jelölésként az X -eket gyakran egy vektorba vonjuk össze: $Y = f(\underline{X}) + \varepsilon$
- Az ilyen f -et hívjuk (sokasági) **regressziófüggvénynek**
- ε neve: hiba

Sztochasztikusság

- A fő probléma, hogy a modell azt feltételezi, hogy az Y és az X -ek kapcsolata *determinisztikus*
- Szinte teljesen mindegy is, hogy mi az Y és mik az X -ek, hogy mi a vizsgált probléma, a társadalmi-gazdasági jelenségek vizsgálata kapcsán lényegében általánosan kijelenthető, hogy ez irreális
- Egy középiskolai fizika-kísérletben ez lehet jó közelítés (megj.: igazából ott sem, mert vannak mérési hibák – legfeljebb elhanyagoljuk őket), de itt szinte kizárt, hogy *függvényyszerű* módon meghatározzák a magyarázó változók az eredményváltozót
- A valódi modell **sztochasztikus** kell legyen:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k) + \varepsilon$$

- Rövid jelölésként az X -eket gyakran egy vektorba vonjuk össze: $Y = f(\underline{X}) + \varepsilon$
- Az ilyen f -et hívjuk (sokasági) **regressziófüggvénynek**
- ε neve: hiba

Sztochasztikusság

- A fő probléma, hogy a modell azt feltételezi, hogy az Y és az X -ek kapcsolata *determinisztikus*
- Szinte teljesen mindegy is, hogy mi az Y és mik az X -ek, hogy mi a vizsgált probléma, a társadalmi-gazdasági jelenségek vizsgálata kapcsán lényegében általánosan kijelenthető, hogy ez irreális
- Egy középiskolai fizika-kísérletben ez lehet jó közelítés (megj.: igazából ott sem, mert vannak mérési hibák – legfeljebb elhanyagoljuk őket), de itt szinte kizárt, hogy *függvényyszerű* módon meghatározzák a magyarázó változók az eredményváltozót
- A valódi modell **sztochasztikus** kell legyen:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k) + \varepsilon$$

- Rövid jelölésként az X -eket gyakran egy vektorba vonjuk össze: $Y = f(\underline{X}) + \varepsilon$
- Az ilyen f -et hívjuk (sokasági) **regressziófüggvénynek**
- ε neve: hiba

Sztochasztikusság

- A fő probléma, hogy a modell azt feltételezi, hogy az Y és az X -ek kapcsolata *determinisztikus*
- Szinte teljesen mindegy is, hogy mi az Y és mik az X -ek, hogy mi a vizsgált probléma, a társadalmi-gazdasági jelenségek vizsgálata kapcsán lényegében általánosan kijelenthető, hogy ez irreális
- Egy középiskolai fizika-kísérletben ez lehet jó közelítés (megj.: igazából ott sem, mert vannak mérési hibák – legfeljebb elhanyagoljuk őket), de itt szinte kizárt, hogy *függvényyszerű* módon meghatározzák a magyarázó változók az eredményváltozót
- A valódi modell **sztochasztikus** kell legyen:

$$Y = f(X_1, X_2, \dots, X_k) + \varepsilon$$

- Rövid jelölésként az X -eket gyakran egy vektorba vonjuk össze: $Y = f(\underline{X}) + \varepsilon$
- Az ilyen f -et hívjuk (sokasági) **regressziófüggvénynek**
- ε neve: hiba

Tartalom

- 1 Út a regressziós modellekhez
- 2 **Regresszió a sokaságban**
- 3 Az optimális sokasági regresszió
- 4 Modellminősítés a sokasági regresszióban

Sokaság és minta

- Ez az egyenlet egy *sokasági* modell: azt írja le, hogy a valóság hogyan működik
- Ezt persze mi nem tudhatjuk, majd mintából kell kitalálnunk (megbecsülnünk)
- Egyelőre ezzel ne törődjünk, és vizsgálódjunk tovább a sokaságban
- A nem-kísérleti jelleg miatt az az értelmes modell, ha mind az eredményváltozót, mind a magyarázó változókat – és így persze ε -t is – valószínűségi változónak vesszük, melyeknek eloszlása van (ezért használtunk eddig is nagy betűket!)

Sokaság és minta

- Ez az egyenlet egy *sokasági* modell: azt írja le, hogy a valóság hogyan működik
- Ezt persze mi nem tudhatjuk, majd mintából kell kitalálnunk (megbecsülnünk)
- Egyelőre ezzel ne törődjünk, és vizsgálódjunk tovább a sokaságban
- A nem-kísérleti jelleg miatt az az értelmes modell, ha mind az eredményváltozót, mind a magyarázó változókat – és így persze ε -t is – valószínűségi változónak vesszük, melyeknek eloszlása van (ezért használtunk eddig is nagy betűket!)

Sokaság és minta

- Ez az egyenlet egy *sokasági* modell: azt írja le, hogy a valóság hogyan működik
- Ezt persze mi nem tudhatjuk, majd mintából kell kitalálnunk (megbecsülnünk)
- Egyelőre ezzel ne törődjünk, és vizsgálódjunk tovább a sokaságban
- A nem-kísérleti jelleg miatt az az értelmes modell, ha mind az eredményváltozót, mind a magyarázó változókat – és így persze ε -t is – valószínűségi változónak vesszük, melyeknek eloszlása van (ezért használtunk eddig is nagy betűket!)

Sokaság és minta

- Ez az egyenlet egy *sokasági* modell: azt írja le, hogy a valóság hogyan működik
- Ezt persze mi nem tudhatjuk, majd mintából kell kitalálnunk (megbecsülnünk)
- Egyelőre ezzel ne törődjünk, és vizsgálódjunk tovább a sokaságban
- A nem-kísérleti jelleg miatt az az értelmes modell, ha mind az eredményváltozót, mind a magyarázó változókat – és így persze ε -t is – valószínűségi változónak vesszük, melyeknek eloszlása van (ezért használtunk eddig is nagy betűket!)

A sokaság leírása

- Most valszámos emberek leszünk: úgy vesszük mintha ismernénk a sokaságot
- (Valójában persze csak a mintán keresztül tudunk rá következtetni, de a valszámos nézőpont épp azt jelenti, hogy ezzel nem törődünk: úgy vesszük, hogy nálunk van a bölcsek köve, azaz valahonnan tudjuk, hogy mi „az” eloszlás, egyelőre nem törődve azzal, hogy ezt igazából honnan is tudhatjuk)
- Mit kell ismernünk? Nem egyszerűen Y és X_1, X_2, \dots, X_k eloszlásait (külön-külön), hanem az együttes eloszlásukat

A sokaság leírása

- Most valszámos emberek leszünk: úgy vesszük mintha ismernénk a sokaságot
- (Valójában persze csak a mintán keresztül tudunk rá következtetni, de a valszámos nézőpont épp azt jelenti, hogy ezzel nem törődünk: úgy vesszük, hogy nálunk van a bölcsek köve, azaz valahonnan tudjuk, hogy mi „az” eloszlás, egyelőre nem törődve azzal, hogy ezt igazából honnan is tudhatjuk)
- Mit kell ismernünk? Nem egyszerűen Y és X_1, X_2, \dots, X_k eloszlásait (külön-külön), hanem az együttes eloszlásukat

A sokaság leírása

- Most valszámos emberek leszünk: úgy vesszük mintha ismernénk a sokaságot
- (Valójában persze csak a mintán keresztül tudunk rá következtetni, de a valszámos nézőpont épp azt jelenti, hogy ezzel nem törődünk: úgy vesszük, hogy nálunk van a bölcsek köve, azaz valahonnan tudjuk, hogy mi „az” eloszlás, egyelőre nem törődve azzal, hogy ezt igazából honnan is tudhatjuk)
- Mit kell ismernünk? Nem egyszerűen Y és X_1, X_2, \dots, X_k eloszlásait (külön-külön), hanem az együttes eloszlásukat

A sokaság értelme

- Ezt úgy kell elképzelnünk mint egy $k + 1$ dimenziós teret: minden pont egy adott magyarázó- és eredményváltozó-kombináció (ami adott eloszlás szerint előállhat: van ami gyakrabban, van ami ritkábban)
- (Ha az X -eket rögzítjük, akkor egy olyan egydimenziós eloszlást kapunk, ahol a becült érték mindenhol ugyanaz, miközben persze a – valódi – Y nem: épp ez a hiba oka)
- A tér minden pontjában valamekkora a hiba (becült és tényleges különbsége), ennek persze az eloszlását épp az határozza meg, hogy milyen a $k + 1$ dimenziós téren a sűrűségfüggvény: ha valahol kicsi, akkor az ottani hiba kis hozzájárulást fog adni az ε eloszlásához

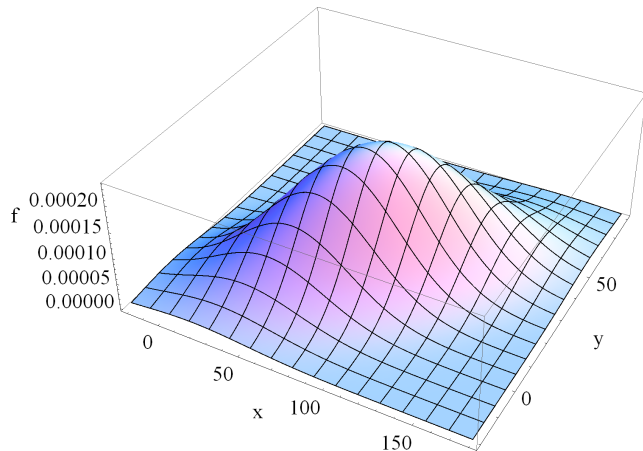
A sokaság értelme

- Ezt úgy kell elképzelnünk mint egy $k + 1$ dimenziós teret: minden pont egy adott magyarázó- és eredményváltozó-kombináció (ami adott eloszlás szerint előállhat: van ami gyakrabban, van ami ritkábban)
- (Ha az X -eket rögzítjük, akkor egy olyan egydimenziós eloszlást kapunk, ahol a becült érték mindenhol ugyanaz, miközben persze a – valódi – Y nem: épp ez a hiba oka)
- A tér minden pontjában valamekkora a hiba (becsült és tényleges különbsége), ennek persze az eloszlását épp az határozza meg, hogy milyen a $k + 1$ dimenziós téren a sűrűségfüggvény: ha valahol kicsi, akkor az ottani hiba kis hozzájárulást fog adni az ε eloszlásához

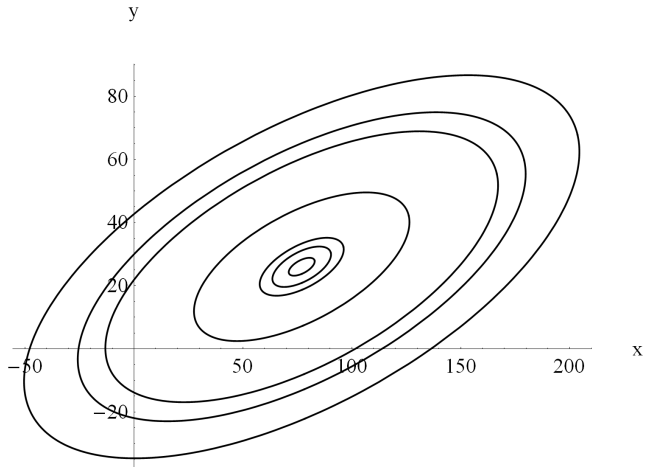
A sokaság értelme

- Ezt úgy kell elképzelnünk mint egy $k + 1$ dimenziós teret: minden pont egy adott magyarázó- és eredményváltozó-kombináció (ami adott eloszlás szerint előállhat: van ami gyakrabban, van ami ritkábban)
- (Ha az X -eket rögzítjük, akkor egy olyan egydimenziós eloszlást kapunk, ahol a becült érték mindenhol ugyanaz, miközben persze a – valódi – Y nem: épp ez a hiba oka)
- A tér minden pontjában valamekkora a hiba (becült és tényleges különbsége), ennek persze az eloszlását épp az határozza meg, hogy milyen a $k + 1$ dimenziós téren a sűrűségfüggvény: ha valahol kicsi, akkor az ottani hiba kis hozzájárulást fog adni az ε eloszlásához

Példa a sokaság valószínűségi leírására

Példa a sokaság valószínűségi leírására

Az optimális regressziófüggvény definiálása

- Mit nevezünk „legjobb” f -nek? Ehhez nyilván definiálni kell, hogy mit értünk jószág alatt...
- Természetes elvárás, hogy a tényleges érték (Y) és a modell szerinti érték ($f(X_1, X_2, \dots, X_k)$, más szóval becsült vagy predikált érték) minél közelebb legyen egymáshoz, azaz, hogy ε kicsi legyen
- Az már döntés kérdése, hogy mit értünk „kicsi” alatt; tipikus választás:
 - az ε várható értéke legyen kicsi (ez az ε várható értéke az ε várható értéke, azaz $E(\varepsilon)$ legyen kicsi)
 - az ε várható értéke legyen kicsi (ez az ε várható értéke, azaz $E(\varepsilon)$ legyen kicsi)
 - az ε várható értéke legyen kicsi (ez az ε várható értéke, azaz $E(\varepsilon)$ legyen kicsi)
- A várható érték azért is fontos, mert jól kifejezi, hogy „ott kevésbé számít a hibázás, ami kevésbé gyakran fordul elő”

Az optimális regressziófüggvény definiálása

- Mit nevezünk „legjobb” f -nek? Ehhez nyilván definiálni kell, hogy mit értünk jószág alatt...
- Természetes elvárás, hogy a tényleges érték (Y) és a modell szerinti érték ($f(X_1, X_2, \dots, X_k)$, más szóval becsült vagy predikált érték) minél közelebb legyen egymáshoz, azaz, hogy ε kicsi legyen
- Az már döntés kérdése, hogy mit értünk „kicsi” alatt; tipikus választás:
 - mivel ε is egy val. változó, így a várható értéket vesszük (az már egyetlen szám, amit lehet minimalizálni)
 - azaz a várható érték a legjobbat adja, azaz a legkisebb hibát várhatóan okozza
- A várható érték azért is fontos, mert jól kifejezi, hogy „ott kevésbé számít a hibázás, ami kevésbé gyakran fordul elő”

Az optimális regressziófüggvény definiálása

- Mit nevezünk „legjobb” f -nek? Ehhez nyilván definiálni kell, hogy mit értünk jószág alatt...
- Természetes elvárás, hogy a tényleges érték (Y) és a modell szerinti érték ($f(X_1, X_2, \dots, X_k)$, más szóval becsült vagy predikált érték) minél közelebb legyen egymáshoz, azaz, hogy ε kicsi legyen
- Az már döntés kérdése, hogy mit értünk „kicsi” alatt; tipikus választás:
 - mivel ε is egy val. változó, így a várható értékét vesszük (az már egyetlen szám, amit lehet minimalizálni)
 - és használjuk a négyzetét (hogy – egy matematikailag kényelmesen kezelhető függvénnyel – megszabaduljunk az előjelétől)
- A várható érték azért is fontos, mert jól kifejezi, hogy „ott kevésbé számít a hibázás, ami kevésbé gyakran fordul elő”

Az optimális regressziófüggvény definiálása

- Mit nevezünk „legjobb” f -nek? Ehhez nyilván definiálni kell, hogy mit értünk jószág alatt...
- Természetes elvárás, hogy a tényleges érték (Y) és a modell szerinti érték ($f(X_1, X_2, \dots, X_k)$, más szóval becsült vagy predikált érték) minél közelebb legyen egymáshoz, azaz, hogy ε kicsi legyen
- Az már döntés kérdése, hogy mit értünk „kicsi” alatt; tipikus választás:
 - mivel ε is egy val. változó, így a várható értékét vesszük (az már egyetlen szám, amit lehet minimalizálni)
 - és használjuk a négyzetét (hogy – egy matematikailag kényelmesen kezelhető függvénnyel – megszabaduljunk az előjelétől)
- A várható érték azért is fontos, mert jól kifejezi, hogy „ott kevésbé számít a hibázás, ami kevésbé gyakran fordul elő”

Az optimális regressziófüggvény definiálása

- Mit nevezünk „legjobb” f -nek? Ehhez nyilván definiálni kell, hogy mit értünk jószág alatt...
- Természetes elvárás, hogy a tényleges érték (Y) és a modell szerinti érték ($f(X_1, X_2, \dots, X_k)$, más szóval becsült vagy predikált érték) minél közelebb legyen egymáshoz, azaz, hogy ε kicsi legyen
- Az már döntés kérdése, hogy mit értünk „kicsi” alatt; tipikus választás:
 - mivel ε is egy val. változó, így a várható értékét vesszük (az már egyetlen szám, amit lehet minimalizálni)
 - és használjuk a négyzetét (hogy – egy matematikailag kényelmesen kezelhető függvénnyel – megszabaduljunk az előjelétől)
- A várható érték azért is fontos, mert jól kifejezi, hogy „ott kevésbé számít a hibázás, ami kevésbé gyakran fordul elő”

Az optimális regressziófüggvény definiálása

- Mit nevezünk „legjobb” f -nek? Ehhez nyilván definiálni kell, hogy mit értünk jószág alatt...
- Természetes elvárás, hogy a tényleges érték (Y) és a modell szerinti érték ($f(X_1, X_2, \dots, X_k)$, más szóval becsült vagy predikált érték) minél közelebb legyen egymáshoz, azaz, hogy ε kicsi legyen
- Az már döntés kérdése, hogy mit értünk „kicsi” alatt; tipikus választás:
 - mivel ε is egy val. változó, így a várható értékét vesszük (az már egyetlen szám, amit lehet minimalizálni)
 - és használjuk a négyzetét (hogy – egy matematikailag kényelmesen kezelhető függvénnyel – megszabaduljunk az előjelétől)
- A várható érték azért is fontos, mert jól kifejezi, hogy „ott kevésbé számít a hibázás, ami kevésbé gyakran fordul elő”

Az optimális regressziófüggvény meghatározása

- Így tehát a feladat:

$$\arg \min_f \mathbb{E} [Y - f(\underline{X})]^2$$

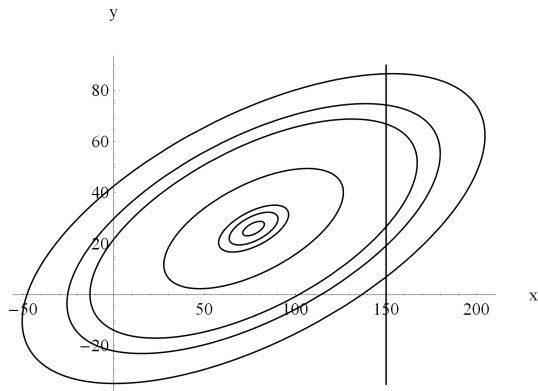
- Egészen abszurdan hangzik (az összes létező függvény körében keressünk optimumot?), de megoldható!
- A megoldás a feltételes várható érték:

$$f_{\text{opt}}(\mathbf{x}) = \mathbb{E}(Y \mid \underline{X} = \mathbf{x})$$

- Ez az eredmény *teljesen univerzális*, semmit nem tételeztünk fel f -ről!
- (Emlékeztetünk rá, hogy ha $\mathbb{E}(Y \mid \underline{X} = \mathbf{x})$ egy $f(\mathbf{x})$ transzformációt definiál, akkor $\mathbb{E}(Y \mid \underline{X})$ alatt $f(\underline{X})$ -et értjük – ez tehát egy valószínűségi változó)

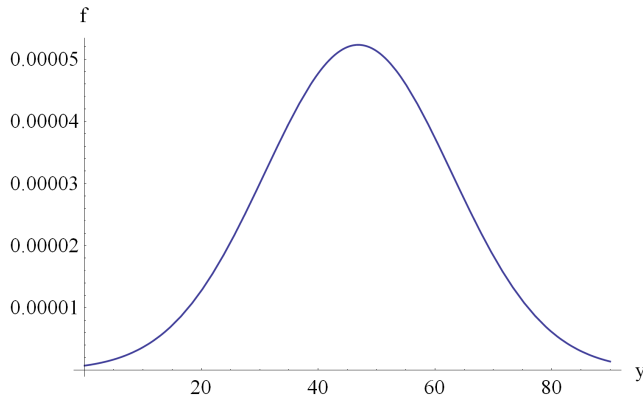
A feltételes várhatóérték – emlékeztető

Az együttes eloszlást „elmentesszük” a feltétel (például $x = 150$) pontjában:

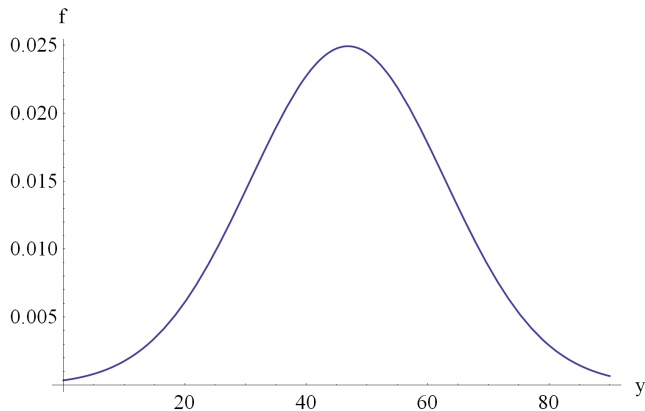
A feltételes várhatóérték – emlékeztető

Az így „kimetszett” eloszlás még nem eloszlás, mert nem 1-re normált...

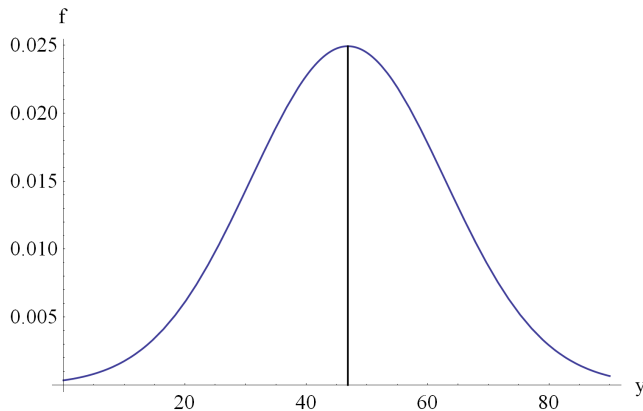
A feltételes várhatóérték – emlékeztető

... de osztva a tényleges integráljával (ami persze a peremeloszlás értéke a feltétel pontjában)
kapjuk az igazi feltételes eloszlást:

A feltételes várhatóérték – emlékeztető

Ennek a várhatóértéke az adott feltétel mellett feltételes várhatóérték
 $(\mathbb{E}(Y | X = 150) = 46,9)$

Tartalom

- 1 Út a regressziós modellekhez
- 2 Regresszió a sokaságban
- 3 Az optimális sokasági regresszió**
- 4 Modellminősítés a sokasági regresszióban

Optimális sokasági regresszió számítása

- Ez tehát – legalábbis elvileg – *pusztán* a sokasági eloszlás ismerete alapján kiszámítható, csak némi integrálást igényel
- Csakhogy: az integrál gyakorlati kiszámítása még egyszerű eloszlásokra sem feltétlenül egyszerű
- Egy nevezetes kivétel lesz, a többváltozós normális eloszlás

Optimális sokasági regresszió számítása

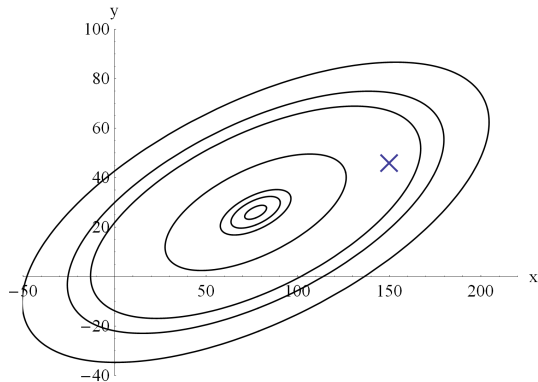
- Ez tehát – legalábbis elvileg – *pusztán* a sokasági eloszlás ismerete alapján kiszámítható, csak némi integrálást igényel
- Csakhogy: az integrál gyakorlati kiszámítása még egyszerű eloszlásokra sem feltétlenül egyszerű
- Egy nevezetes kivétel lesz, a többváltozós normális eloszlás

Optimális sokasági regresszió számítása

- Ez tehát – legalábbis elvileg – *pusztán* a sokasági eloszlás ismerete alapján kiszámítható, csak némi integrálást igényel
- Csakhogy: az integrál gyakorlati kiszámítása még egyszerű eloszlásokra sem feltétlenül egyszerű
- Egy nevezetes kivétel lesz, a többváltozós normális eloszlás

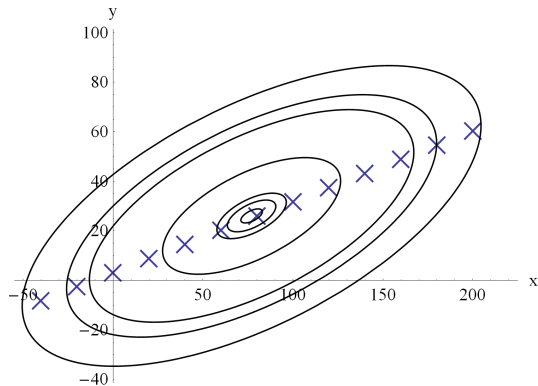
Optimális sokasági regresszió normális eloszlásnál

Az optimális becslés egy pontnál:

Optimális sokasági regresszió normális eloszlásnál

Számítsuk ki több pontra is:

Optimális sokasági regresszió normális eloszlásnál

Amit látunk, az nem véletlen:

Ha Y és \underline{X} együttes eloszlása normális, akkor

$$\mathbb{E}(Y | \underline{X}) = \mathbb{E}Y + \mathbf{C}_{Y\underline{X}}\mathbf{C}_{\underline{X}\underline{X}}^{-1}(\underline{X} - \mathbb{E}\underline{X}).$$

Azaz írhatjuk, hogy

$$\mathbb{E}(Y | \underline{X}) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k.$$

ha bevezetjük a

$$\beta_0 = \mathbb{E}Y - \mathbf{C}_{Y\underline{X}}\mathbf{C}_{\underline{X}\underline{X}}^{-1}\mathbb{E}\underline{X}$$

és a

$$(\beta_1 \quad \beta_2 \quad \dots \quad \beta_k)^T = \mathbf{C}_{Y\underline{X}}\mathbf{C}_{\underline{X}\underline{X}}^{-1}\underline{X}$$

jelöléseket.

Többváltozós normális eloszlásnál tehát speciálisan a regressziófüggvény lineáris lesz.

A hibaalak

- Általában is értelmes tehát a következő dekompozíció (a modell „error form”-ja):

$$Y = \mathbb{E}(Y | \underline{X}) + \varepsilon$$

- *Y mindig* felírható így! Csak majd $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ helyébe írjuk be a mi konkrét függvényformánkat, például azt, hogy $\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k$
- Megjegyzés: amikor ilyet használunk, azaz a függvény struktúráját megadjuk, csak egy vagy több – valós szám – paramétert hagyunk ismeretlenül, akkor **paraméteres modellről** (paraméteres regresszióról) beszélünk
- Lehetne az $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ anélkül próbálni közelíteni, hogy bármilyen konkrét függvényforma mellett elköteleződne (nem-paraméteres modell), de ezekkel most nem fogunk foglalkozni

A hibaalak

- Általában is értelmes tehát a következő dekompozíció (a modell „error form”-ja):

$$Y = \mathbb{E}(Y | \underline{X}) + \varepsilon$$

- *Y mindig* felírható így! Csak majd $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ helyébe írjuk be a mi konkrét függvényformánkat, például azt, hogy $\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k$
- Megjegyzés: amikor ilyet használunk, azaz a függvény struktúráját megadjuk, csak egy vagy több – valós szám – paramétert hagyunk ismeretlenül, akkor **paraméteres modellről** (paraméteres regresszióról) beszélünk
- Lehetne az $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ anélkül próbálni közelíteni, hogy bármilyen konkrét függvényforma mellett elköteleződne (nem-paraméteres modell), de ezekkel most nem fogunk foglalkozni

A hibaalak

- Általában is értelmes tehát a következő dekompozíció (a modell „error form”-ja):

$$Y = \mathbb{E}(Y | \underline{X}) + \varepsilon$$

- *Y mindig* felírható így! Csak majd $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ helyébe írjuk be a mi konkrét függvényformánkat, például azt, hogy $\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k$
- Megjegyzés: amikor ilyet használunk, azaz a függvény struktúráját megadjuk, csak egy vagy több – valós szám – paramétert hagyunk ismeretlenül, akkor **paraméteres modellről** (paraméteres regresszióról) beszélünk
- Lehetne az $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ anélkül próbálni közelíteni, hogy bármilyen konkrét függvényforma mellett elköteleződne (nem-paraméteres modell), de ezekkel most nem fogunk foglalkozni

A hibaalak

- Általában is értelmes tehát a következő dekompozíció (a modell „error form”-ja):

$$Y = \mathbb{E}(Y | \underline{X}) + \varepsilon$$

- Y *mindig* felírható így! Csak majd $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ helyébe írjuk be a mi konkrét függvényformánkat, például azt, hogy $\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k$
- Megjegyzés: amikor ilyet használunk, azaz a függvény struktúráját megadjuk, csak egy vagy több – valós szám – paramétert hagyunk ismeretlenül, akkor **paraméteres modellről** (paraméteres regresszióról) beszélünk
- Lehetne az $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ anélkül próbálni közelíteni, hogy bármilyen konkrét függvényforma mellett elköteleződne (nem-paraméteres modell), de ezekkel most nem fogunk foglalkozni

A hiba egy fontos tulajdonsága

- Az előbbiekből következik, hogy $\mathbb{E}(\varepsilon | \underline{X}) = 0$ (hiszen $\mathbb{E}(\varepsilon | \underline{X}) = \mathbb{E}(Y - \mathbb{E}(Y | \underline{X}) | \underline{X}) = \mathbb{E}(Y | \underline{X}) - \mathbb{E}(Y | \underline{X})$, a kétszeres várható érték-vétel nyilván ugyanaz, mint az egyszeres)
- Később fontos lesz, ha mindezt így fogalmazzuk meg: ha *tényleg* a jó $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ -t használjuk becslésre, *akkor* a hiba az előbbi tulajdonságú kell legyen

A hiba egy fontos tulajdonsága

- Az előbbiekből következik, hogy $\mathbb{E}(\varepsilon | \underline{X}) = 0$ (hiszen $\mathbb{E}(\varepsilon | \underline{X}) = \mathbb{E}(Y - \mathbb{E}(Y | \underline{X}) | \underline{X}) = \mathbb{E}(Y | \underline{X}) - \mathbb{E}(Y | \underline{X})$, a kétszeres várható érték-vétel nyilván ugyanaz, mint az egyszeres)
- Később fontos lesz, ha mindezt így fogalmazzuk meg: ha *tényleg* a jó $\mathbb{E}(Y | \underline{X})$ -t használjuk becslésre, *akkor* a hiba az előbbi tulajdonságú kell legyen

Tartalom

- 1 Út a regressziós modellekhez
- 2 Regresszió a sokaságban
- 3 Az optimális sokasági regresszió
- 4 Modellminősítés a sokasági regresszióban

Modellminősítés

- Mivel $\mathbb{E}(\varepsilon \mid \underline{X}) = 0$, így $\text{cov}(\varepsilon, X_i) = 0$ és emiatt $\text{cov}(\varepsilon, \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k) = 0$ is
- Így igaz, hogy $\mathbb{D}^2 Y = \mathbb{D}^2 (\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k) + \mathbb{D}^2 \varepsilon$ (varianciafelbontás)

Modellminősítés

- Mivel $\mathbb{E}(\varepsilon \mid \underline{X}) = 0$, így $\text{cov}(\varepsilon, X_i) = 0$ és emiatt $\text{cov}(\varepsilon, \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k) = 0$ is
- Így igaz, hogy $\mathbb{D}^2 Y = \mathbb{D}^2 (\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k) + \mathbb{D}^2 \varepsilon$ (varianciafelbontás)

Magyarázott variancia szemlélet

- Képzeljük el, hogy látjuk az embereket, de csak a fizetésüket: az elsőnek 100 egység, a másodiknak 123, a harmadiknak 500, a negyediknek 83, és így tovább
- Nem értjük, hogy miért van ez a szóródás, ez a *variancia* ($\mathbb{D}^2 Y$)
- Megismerjük az oktatottságukat – ez *megmagyarázza* a variancia egy részét (pl. kiderül, hogy az elsőnek csak 8 általánosa van, de a másodiknak érettségije)
- Persze ez sem magyaráz mindent: lehet, hogy a negyediknek szintén 8 általánosa van, és mégsem keres 100 egységet
- Ha újabb magyarázó változókat ismerünk meg, akkor még tovább csökkenhet ez a megmagyarázott variancia ($\mathbb{D}^2 \varepsilon$)...

Az előbb látott felbontás tehát nem csak „statisztikai átalakítás”, hanem kézzelfogható tartalom van mögötte!

Magyarázott variancia szemlélet

- Képzeljük el, hogy látjuk az embereket, de csak a fizetésüket: az elsőnek 100 egység, a másodiknak 123, a harmadiknak 500, a negyediknek 83, és így tovább
- Nem értjük, hogy miért van ez a szóródás, ez a *variancia* ($\mathbb{D}^2 Y$)
- Megismerjük az oktatottságukat – ez *megmagyarázza* a variancia egy részét (pl. kiderül, hogy az elsőnek csak 8 általánosa van, de a másodiknak érettségije)
- Persze ez sem magyaráz mindent: lehet, hogy a negyediknek szintén 8 általánosa van, és mégsem keres 100 egységet
- Ha újabb magyarázó változókat ismerünk meg, akkor még tovább csökkenhet ez a megmagyarázott variancia ($\mathbb{D}^2 \varepsilon$)...

Az előbb látott felbontás tehát nem csak „statisztikai átalakítás”, hanem kézzelfogható tartalom van mögötte!

Magyarázott variancia szemlélet

- Képzeljük el, hogy látjuk az embereket, de csak a fizetésüket: az elsőnek 100 egység, a másodiknak 123, a harmadiknak 500, a negyediknek 83, és így tovább
- Nem értjük, hogy miért van ez a szóródás, ez a *variancia* ($\mathbb{D}^2 Y$)
- Megismerjük az oktatottságukat – ez *megmagyarázza* a variancia egy részét (pl. kiderül, hogy az elsőnek csak 8 általánosa van, de a másodiknak érettségije)
- Persze ez sem magyaráz mindent: lehet, hogy a negyediknek szintén 8 általánosa van, és mégsem keres 100 egységet
- Ha újabb magyarázó változókat ismerünk meg, akkor még tovább csökkenhet ez a megmagyarázott variancia ($\mathbb{D}^2 \varepsilon$)...

Az előbb látott felbontás tehát nem csak „statisztikai átalakítás”, hanem kézzelfogható tartalom van mögötte!

Magyarázott variancia szemlélet

- Képzeljük el, hogy látjuk az embereket, de csak a fizetésüket: az elsőnek 100 egység, a másodiknak 123, a harmadiknak 500, a negyediknek 83, és így tovább
- Nem értjük, hogy miért van ez a szóródás, ez a *variancia* ($\mathbb{D}^2 Y$)
- Megismerjük az oktatottságukat – ez *megmagyarázza* a variancia egy részét (pl. kiderül, hogy az elsőnek csak 8 általánosa van, de a másodiknak érettségije)
- Persze ez sem magyaráz mindent: lehet, hogy a negyediknek szintén 8 általánosa van, és mégsem keres 100 egységet
- Ha újabb magyarázó változókat ismerünk meg, akkor még tovább csökkenhet ez a megmagyarázott variancia ($\mathbb{D}^2 \varepsilon$)...

Az előbb látott felbontás tehát nem csak „statisztikai átalakítás”, hanem kézzelfogható tartalom van mögötte!

Magyarázott variancia szemlélet

- Képzeljük el, hogy látjuk az embereket, de csak a fizetésüket: az elsőnek 100 egység, a másodiknak 123, a harmadiknak 500, a negyediknek 83, és így tovább
- Nem értjük, hogy miért van ez a szóródás, ez a *variancia* ($\mathbb{D}^2 Y$)
- Megismerjük az oktatottságukat – ez *megmagyarázza* a variancia egy részét (pl. kiderül, hogy az elsőnek csak 8 általánosa van, de a másodiknak érettségije)
- Persze ez sem magyaráz mindent: lehet, hogy a negyediknek szintén 8 általánosa van, és mégsem keres 100 egységet
- Ha újabb magyarázó változókat ismerünk meg, akkor még tovább csökkenhet ez a megmagyarázott variancia ($\mathbb{D}^2 \varepsilon$)...

Az előbb látott felbontás tehát nem csak „statisztikai átalakítás”, hanem kézzelfogható tartalom van mögötte!

Modellminősítés „magyarázott variancia hányad” elven

- Értelmes tehát azt mondani, hogy a $\mathbb{D}^2 Y$ varianciából $\mathbb{D}^2(\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k)$ az, amit „megmagyarázott” a modellünk, $\mathbb{D}^2 \varepsilon$ az, amit nem
- Ezért az

$$R^2 = \frac{\mathbb{D}^2 Y - \mathbb{D}^2 \varepsilon}{\mathbb{D}^2 Y} = 1 - \frac{\mathbb{D}^2 \varepsilon}{\mathbb{D}^2 Y}$$

a modell jóságának mutatója lesz ($0 \leq R^2 \leq 1$), a fenti „megmagyarázott variancia” értelemben, neve: **többszörös determinációs együttható**

Modellminősítés „magyarázott variancia hányad” elven

- Értelmes tehát azt mondani, hogy a $\mathbb{D}^2 Y$ variáciából $\mathbb{D}^2(\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k)$ az, amit „megmagyarázott” a modellünk, $\mathbb{D}^2 \varepsilon$ az, amit nem
- Ezért az

$$R^2 = \frac{\mathbb{D}^2 Y - \mathbb{D}^2 \varepsilon}{\mathbb{D}^2 Y} = 1 - \frac{\mathbb{D}^2 \varepsilon}{\mathbb{D}^2 Y}$$

a modell jóságának mutatója lesz ($0 \leq R^2 \leq 1$), a fenti „megmagyarázott variancia” értelemben, neve: **többszörös determinációs együttható**